

ה"ת 34794/11/21 - משטרה ירוקה נגד נאיף אלעוברה

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 34794-11-21 אלעברה נ' משטרה ירוקה
ה"ת 63284-07-21 אלעברה נ' משטרה ירוקה
תיק חיצוני:

כבוד השופטת אושרית הובר היימן	בפני
משטרה ירוקה	מבקשת
	נגד
נאיף אלעוברה	משיב
	החלטה

לפני בקשה מטעם המבקשים להארכת תוקפם של תנאי שחרור של שני תפוסים, שתי משאיות שבבעלות המשיב, וכן בקשה לחילוט ערבויות.

לאחר שעיינתי בתיקים שבכותרת, בהחלטות בית המשפט ובנימוקי הבקשה ושמעתי טיעוני הצדדים בעל פה בדיון שהתקיים היום לפניי, החלטתי להיעתר לבקשה להארכת התנאים, ביחס לשני התפוסים, ולדחות את הבקשה לחילוט הערבויות.

להלן נימוקי החלטתי:

עניינה של הבקשה בתיק ה"ת 34794-11-21 הוא במשאית מסוג סקניה מ.ר. 29-230-58.

עניינה של הבקשה בתיק ה"ת 63284-07-21 הוא במשאית מסוג סקניה מ.ר. 21-468-70.

ראשית, נידרש לכך שהבקשה הוגשה, בשני התיקים שבכותרת, שלא במועד ולאחר שפקעו התנאים. המבקשת טענה, כי האיחור נובע מטעות אנוש. ב"כ המשיב עתר לדחיית הבקשות על הסף, מטעם זה בלבד.

ככלל, בהתאם להוראות סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט 1969, שעה שלא הוגשה במועד בקשה להארכת תקופת החזקת תפוסים, יש להורות על השבתם. ואולם, סמכות בית המשפט להאריך החזקת תפוס לאחר חלוף המועד הוכרה בפסיקה במקרים המתאימים, לעניין זה ר' למשל בש"פ 6686/99 אליהו עובדיה נ' מדינת ישראל פ"ד נד (2) 464, בש"פ 5564/14 טננבאום נ' מדינת ישראל (18.9.2014), ה"ת (שלום ראשון לציון) 27465-09-16 יפת ואח' נ' משטרת ישראל (30.4.17) במקרה זה אושרה בקשה להארכת מועד אשר הוגשה באיחור ובתגובה לבקשת להחזרת תפוס, ערר על החלטה זו לבית משפט המחוזי מרכז נמחק לאחר שמיעת הערות בית המשפט במסגרת ע"ח 23217-05-17 יפת נ' מדינת ישראל (22.6.17).

עמוד 1

בנסיבות העניין, כפי שתפורטנה להלן, מצאתי להיעתר לבקשה להארכת מועד ולהתייחס לבקשה לגופה.

כידוע, שלוש תכליות עיקריות עשויות להוות מקור לתפיסת חפץ: מניעת עבירות; חילוט עתידי והצגת החפץ כראיה במשפט [בש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל, מיום 12.3.06]. על תכליות אלו עמד בית משפט זה, וכן בית המשפט המחוזי, בהחלטות בעניינו של המשיב אשר ניתנו בנוגע לתפוסים נשוא הבקשה שלפניי, ולפיכך איני רואה צורך להרחיב בסוגיה זו.

עוד ידוע, כי תפיסת נכס יש בה כדי לפגוע בזכות הקניין, ומשכך שומה על בית המשפט לבחון האם קיימת חלופה אשר תשיג את תכלית התפיסה באופן שהפגיעה בו תהא פחותה [רע"פ 1792/99 גאלי נ' משטרת ישראל, פ"ד נג (3), 312].

בהתאם לכללים אלו, נקבעו תנאי שחרור לשני התפוסים נשוא הבקשות שלפניי -

לעניין משאית מ.ר. 21-468-70, נקבעו התנאים בהחלטת כב' השופט מלמד, מיום 24.10.21.

לעניין משאית מ.ר. 29-230-58 נקבעו התנאים בהחלטת כב' השופט ענר, מיום 28.11.21.

העבירות שהמשיב נחשד בביצוען, הן עבירות בניגוד לחוק לשמירת הניקיון, תשמ"ד 1984, וחוק רישוי עסקים, תשכ"ח 1968, בכך שהוביל פסולת והשליכה ברשות הרבים.

ההגנה על איכות הסביבה הוכרה כשיקול רב ערך בהקשרים שונים לרבות בהקשר הפלילי, נוכח הצורך החברתי הגובר בשמירה על משאבי הטבע, ונוכח ההכרה בנזק שנגרם לכלל הציבור בשל זיהום הסביבה. בשל אלה ננקטת מדיניות ענישה מחמירה כלפי "עברייני סביבה" (רע"פ 6990/10 דדון חזי וציון 1992 בע"מ נ' מדינת ישראל, מיום 24.11.10) (להלן - "ענין דדון").

בעניינינו, בעת קביעת התנאים, קבע בית המשפט קיומן של ראיות לכאורה לביצוע העבירות וכן התקיימותן של התכליות שבבסיס תפיסת המשאיות.

במקרה דנן, עסקינן כאמור בשתי משאיות שבבעלות המשיב, אשר נקבע לגבי כל אחת מהן קיומן של ראיות לכאורה לביצוע עבירות באמצעותה. ב"כ המשיב, ביקש להבחין בעניינן של כל אחת מן המשאיות התפוסות:

ביחס למשאית מ.ר. 21-468-70 - ניתנה החלטה ביום 20.07.22, במסגרת תיק אחר (ה"ת 45896-06-22), ע"י כב' השופט מלמד, במסגרתה נדחתה בקשת הבעלים לשחרורה, לאחר שנתפסה בגין חשד לביצוע עבירה נוספת של השלכת פסולת. על החלטה זו תלוי ועומד ערר לפני כב' בית המשפט המחוזי.

לפיכך, טען ב"כ המשיב, כי יש לדחות את הבקשה מן הטעם שאין מקום שערכאה זו תדון, שעה שמתנהל הליך בערכאה דלמלעלה, לעניין אותו תפוס. פרט לכך, נטען לגופו של עניין כי לא בוצעה כל עבירה, וכי המשיב החתים את העובד שלו, שנהג במשאית במועדים הרלוונטיים על מסמך המסיר ממנו כל אחריות וכי לא ידע על אותה שלכת פסולת נטענת.

מנגד, טען נציג המבקשת, כי אין לקשור בין ההליכים, אשר מתנהלים כל אחד לגופו ובמקביל.

כמו כן, הציג לפני בית המשפט ראיות לכאורה, לפיהם בשני מועדים בחודש יוני האחרון, התבצעו עבירות נוספות באמצעות אותה המשאית (מסמכים אותם סימנתי במ/1 - במ/9) ואשר בעטיין נתפסה פעם נוספת.

ביחס למשאית 29-230-58, טען ב"כ המשיב, כי יש לדחות את הבקשה, הן משפקע תוקף התנאים והן לגוף העניין משלא בוצעה באמצעותה כל עבירה, ואין לקשור בין החשד שבוצעו עבירות באמצעות המשאית הנוספת לבין הותרת התנאים על משאית זו.

מנגד, נטען ע"י נציג המבקשת, כי נשוא הבקשה הוא המשיב, אשר מבצע פעם אחר פעם עבירות, ולכן יש עניין בתפיסת גם משאית זו כדי למנוע ביצוע עבירות באמצעותה. לעניין זה, הפנה נציג המבקשת את בית המשפט לגזר דין שניתן בעניינו של המשיב, ב - ת"פ 70155-07-19, בבית משפט השלום ברמלה, ביום 03.01.22, באותן עבירות.

כאמור, לאחר שעיינתי בראיות ושמעתי את הצדדים, נחה דעתי כי יש להורות על הארכת תנאי השחרור, של שתי המשאיות התפוסות;

במישור הלכאורי המתחייב בשלב דיוני זה, אומר כי נראה שבמקרה דנן התכלית המרכזית בהמשך קיומם של תנאי שחרור התפוסים, הנה **התכלית המניעתית**. טיבה ומטרותיה של התפיסה המניעתית הובהרו **בענין דדון** שאוזכר לעיל, שם נקבע כי:

"סעיף 32 לפקודת מעצר וחיפוש קובע כהאי לישנא: "רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה". עניינו בחלופה השניה "כי באותו חפץ... עומדים לעבור עבירה". מדובר ב"תפיסה מניעתית": "אחת המטרות העיקריות לתפיסת חפץ בידי המשטרה נועדה למצב בו קיים יסוד סביר להניח כי באותו חפץ "עומדים לעבור עבירה". תכלית זו היא, ביסודה, מניעתית, ונועדה להקשות על העבריין המיועד להוציא מן הכח אל הפועל את תכניתו הפלילית. כפי שציין בית המשפט בפרשת גאלי, שם, בעמ' 322: 'פירוש זה מתחזק בשוותנו נגד עניינו את תכליתו של החוק. והיא: הקניית סמכות למשטרה לתפוס חפץ במקום שיש יסוד סביר להניח כי אותו חפץ עשוי לשמש בעבירה, ובמטרה למנוע מבעליו יכולת לעבור בו עבירה נצפית. הגיונו של החוק מדבר בעד עצמו. אם אמנם "יש... יסוד סביר להניח" כי בחפץ פלוני עומדים לעבור עבירה, היעלה על הדעת כי המחוקק יעמוד מנגד ויחריש? נוכח הדברים המפורשים שבסעיף 32(א) לפקודת החיפוש, הנקבל כי המחוקק ימנע את המשטרה מתפיסת נכס במקום בו יש יסוד סביר להניח כי עומד הוא - אותו חפץ - לשמש בביצועו של פשע? הקושיה קושיה, והתשובה בה'. ביסוד

התכלית המניעתית טמון אינטרס ציבורי למנוע, או להקשות באופן ניכר על העבריין את מימוש זממו הפלילי באמצעות שלילת החפץ המיועד לשמש אמצעי בביצוע העבירה. סמכות זו היא אמצעי אחד מיני רבים במלחמת רשויות אכיפת החוק בפשיעה" (בש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל (לא פורסם) (השופטת פרוקצ'יה); בש"פ 6271/01 מובילי עטיה בע"מ נ' מדינת ישראל (לא פורסם); רע"פ 6292/10 הובלות עבוד נ' המשטרה הירוקה (לא פורסם). [ההדגשות אינן במקור - א.ה.ה.]

ר' גם רע"פ 6292/10 הובלות עבוד בע"מ נ' המשטרה הירוקה המדור לאיכות הסביבה (5.10.10); רע"פ 607/11 ע.אלחי דאוד בע"מ נ' מדינת ישראל (21.3.11); רע"פ 9747/08 תחריר נ' מדינת ישראל (20.11.08); ה"ת (מרכז) 51822-12-18 גאלי ואח' נ' מדינת ישראל (6.1.19).

סעד התפיסה נועד לצורך מניעת ביצוע עבירות נוספות לא רק על ידי אותו כלי שנתפס אלא גם על ידי אותו אדם (ר' רע"פ 1014/16 סקר נ' מדינת ישראל) ומטרתו הנוספת והחשובה לא פחות היא לאפשר את חילוט הכלי במסגרת ההליך בתיק העיקרי.

במקרה דנן, נוכח החשד הסביר לביצוע העבירות שנקבע בהחלטות כב' השופטים ענר ומלמד, לאור הרשעתו של המשיב בהליך נוסף שהתנהל כנגדו זה לא מכבר בגין אותן עבירות, ומשהוצגו לפני ראיות לכאורה לביצוע עבירות נוספות מן העת האחרונה, אני סבורה כי אין בטענות המשיב (בין היתר, כי החתים את העובד שלו על מסמך לפיו האחריות תחול על העובד בלבד), כדי לסלק את הבסיס מתחת לצורך במניעת ביצוע עבירות דומות על ידו באמצעות הכלים התפוסים. ברי, כי טענותיו של המשיב לגופן של החשדות דינן להתברר במסגרת ההליך העיקרי.

זאת ועוד, אני דוחה טענת ב"כ המשיב, כי החלטתי בתיק זה, משליכה באופן כזה או אחר את החלטת כב' בית המשפט המחוזי בערר על החלטת כב' השופט מלמד מיום 20.07.22, בתיק ה"ת 45896-06-22. בין אם יתקבל הערר ובית המשפט המחוזי יורה על שחרור משאית מ.ר 21-468-70 שהינה כעת תפוסה, ובין אם לאו, הרי אין לתנאי השחרור שנקבעו בהליך שבכותרת השפעה על החלטה זו. זאת, בדומה למקרה שבו חשוד נעצר בגין חשדות לביצוע עבירה בהליך אחד, ומשוחרר בתנאים ובערובה בהליך אחר.

מן הנימוקים האמורים, אני נעתרת לבקשה להארכת תוקף תנאי שחרור המשאיות, שנקבעו בהחלטת כב' השופט מלמד, מיום 24.10.21, וכב' השופט ענר, מיום 28.11.21.

באשר לבקשה לחילוט הערבויות - טענה המבקשת, כי נוכח הפרת תנאי השחרור וביצוע עבירות נוספות ע"י המשיב, יש להורות על חילוט הערבויות שניתנו על ידו כחלק מתנאי השחרור.

לאחר ששמעתי את הצדדים, אני דוחה את הבקשה. בשלב לכאורי זה, לא סברתי כי יש לנקוט בצעד של מימוש הערבויות. יצוין, כי עדיין לא ברור עם יוגש כתב אישום ביחס לחשדות החדשים, אם לאו. המבקשת רשאית לפעול בהתאם לסמכויותיה עפ"י דין, במסגרת ההליך העיקרי, גם לעניין טענותיה להפרת צו בית משפט המצדיק חילוט

הערבויות שניתנו.

המזכירות תסרוק את ההחלטה, בשני התיקים שבכותרת ותשלח העתקה לצדדים.

ניתנה היום, י"ב אב תשפ"ב, 09 אוגוסט 2022, בהעדר
הצדדים.